

καπελάκι

καπελάκι, το, ουσ. [υποκορ. του ουσ. καπέλο], μικρό καπέλο·

- *βάζω το καπελάκι μου και φεύγω* βλ. συνηθέστ. *παίρνω το καπελάκι μου και φεύγω*·

- *θα πάρω το καπελάκι μου και θα φύγω*, απειλητική προειδοποίηση κάποιου ότι θα φύγει από κάπου, αδιαφορώντας για οτιδήποτε ήθελε συμβεί: «αν δεν κάνετε αυτό που σας λέω εγώ, θα πάρω το καπελάκι μου και θα φύγω || κάθε τόσο εκβιάζει την οικογένειά του πως θα πάρει το καπελάκι του και θα φύγει»·

- *κρεμώ το καπελάκι μου*, βλ. συνηθέστ. *κρεμώ το καπέλο μου*, λ. καπέλο·

- *παίρνω το καπελάκι μου και φεύγω*, αποχωρώ από κάπου αδιαφορώντας για το τι θα αφήσω πίσω μου, εγκαταλείπω κάτι ή κάποιον χωρίς να λογαριάζω τις συνέπειες ή τα προβλήματα που θα δημιουργήσει η ξαφνική αποχώρησή μου: «κάθε φορά που δεν κάνουν αυτό που τους λέω, παίρνω το καπελάκι μου και φεύγω». Πρβλ.: *άντρα εκατό καράτια πώς τον έκανες κομμάτια, που κι εντάξει σου φερόμουν κι όλα σου τα χάρισα, τώρα για τα περαιτέρω είναι αλλουνού καπέλο, εγώ πήρα το δικό μου και καθάρισα* (Λαϊκό τραγούδι).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας